

Lara's Mansion Death Trap?

Η Έπαυλη της Λάρα – Παγίδα Θανάτου;

Katie Fleming

Translated by Thodoris Papalas & George
Tsolakidis

«**A**rrgh,» χασμουρήθηκε η Λάρα. Έτριψε τα μάτια της σφικτά και τέντωσε τα χέρια της μπροστά της. Ήταν 9.00 π.μ., πρωινό Πέμπτης. Η Λάρα άνοιξε τα μάτια της, αναμένοντας να δει την φλογερή φωτιά της μπροστά της.

«Τι-τι στο ;!» Αναφώνησε η Λάρα. Κοίταξε κατηγορηματικώς το υπνοδωμάτιό της... είχε μετατραπεί σε ζούγκλα! Παχιά, πράσινα αναρριχητικά φυτά ήταν τυλιγμένα παντού στο δωμάτιο, καλύπτοντας ολοκληρωτικά τους τοίχους. Υπήρχαν φυλλώδη δέντρα και εξωτικά φυτά στο δωμάτιό της, τα οποία περιβάλλονταν από μια ανοιχτόχρωμη ομίχλη. Η Λάρα έτριψε τα μάτια της. *Τρελάθηκα;* Ρώτησε τον εαυτό της. Ξανάνοιξε τα μάτια της. Τα φυτά ήταν ακόμα εκεί. Αναστέναξε και σήκωσε το σώμα της από το κρεβάτι της... ένα κρεβάτι από γρασίδι! Η Λάρα ήταν σοκαρισμένη. *Τι γινόταν!;* Περπάτησε προς το μέρος όπου θα έπρεπε να βρίσκεται η πόρτα της, αντί για ένα ψηλό δέντρο. Η Λάρα κοίταξε τριγύρω και παρατήρησε δύο μοχλούς εκεί κοντά. Περπάτησε προς αυτούς και τράβηξε τον πρώτο μοχλό. *BOOM, BOOM, BOOM!* Η Λάρα άκουσε ήχους από τύμπανα, μετά ησυχία. Τράβηξε τον δεύτερο μοχλό. Για λίγο τίποτα δεν είχε συμβεί. Έπειτα όμως, το πάτωμα άρχισε να σείεται.

BOOM, BOOM, BOOM! Η Λάρα γύρισε απ' την άλλη μεριά και είδε ένα τεράστιο βράχο να κατρακυλάει προς το μέρος της! Πήδηξε προς το μπάνιο της, ο βράχος πέρασε ξώφαλτσα και συγκρούστηκε σ' ένα δέντρο. Η Λάρα πήρε μια βαθιά αναπνοή, καθώς σκούπιζε τον ιδρώτα απ' το μέτωπό της. Προχώρησε πιο μέσα στο μπάνιο της. Ήταν τεράστιο! Είχε μετατραπεί κι αυτό σε ζούγκλα. Η Λάρα κοίταξε στα δεξιά της και είδε μια γουρούνα. Ένα χαμόγελο εξαπλώθηκε στο πρόσωπό της και τα μάτια της έλαμψαν. Έτρεξε προς αυτή και τη «καβάλησε».

«*Yeah!*» χαχάνισε η Λάρα, καθώς το γκάζωνε. Διέσχισε την πυκνή ζούγκλα επιταχύνοντας. Οδήγησε πάνω από κορμούς δέντρων περνώντας με φόρα μέσα από αναρριχητικά φυτά. Στο στόμα της Λάρα σχηματίστηκε ένα «Ο», καθώς ανυψώθηκε στον αέρα από ένα λοφίσκο.

«*Ack!*» Η Λάρα έφτυσε, «Καταραμένα έντομα!» Είπε, ενώ έφτυσε ένα μεγάλο σκαθάρι απ' το στόμα της και μετά το έκλεισε γρήγορα – προσέχοντας να μην φάει άλλο!

«Αυτό το μέρος μου φαίνεται γνωστό,» είπε η Λάρα δυνατά. Προχώρησε πιο μακριά πλησιάζοντας ένα κενό ανάμεσα σε δύο δέντρα. Σταμάτησε ξαφνικά και κοίταξε μπροστά. Παρατήρησε μία τεράστια λασπωμένη κατηφόρα.

«Έχω ξαναέρθει εδώ!» Φώναξε με ένα μικρό χαμόγελο. Είχε ξαναβρεθεί στην ζούγκλα στην Ινδία, στην κορυφή ενός μεγάλου λόφου με πολλά απειλητικά καρφιά.

«Α καλά! Ας δοκιμάσω.» Όρμησε με την γουρούνα της προς τα μπρος και κατέβηκε τον λόφο με επιτάχυνση. Η Λάρα είδε να πλησιάζει ένα κορμό δέντρου που ήταν στερεωμένος από πάνω της. Έκανε ένα απότομο τίναγμα στον λόφο και ανυψώθηκε στον αέρα, πάνω από τον κορμό.

«Argh!» Η Λάρα γρύλλισε, όταν προσγειώθηκε βάνουσα πίσω στο έδαφος, αγωνιζόμενη να κρατήσει τον έλεγχο. Η Λάρα το γκάζωσε ακόμα περισσότερο. *Ελπίζω να μην έχει παγώσει το δέρμα μου μετά απ' αυτόν τον αέρα!* Η Λάρα σκέφτηκε. Από κάτω μεγάλα θανατηφόρα καρφιά έβγαιναν από το έδαφος. Γρήγορα ώθησε το όχημα της προς τα πάνω, κι έτσι πέρασε πετώντας πάνω απ' αυτά. Η Λάρα έφτανε στο τέλος της κατηφόρας. Μερικές μαϊμούδες κρέμονταν από τα δέντρα, αγριοκοιτάζοντας την Λάρα, καθώς το όχημα της μούγγριζε. Έστριψε απότομα για να σταματήσει στο κάτω μέρος, ξανακοίταξε πίσω στον λόφο και παρατήρησε μια ντουζίνα βράχους να κατρακυλάνε με υψηλή ταχύτητα.

Η Λάρα οδήγησε γρήγορα μέσα από ένα μικρό μονοπάτι σε μια άλλη περιοχή. Παρατήρησε όλους τους βράχους να κυλάνε με φόρα στην κατηφόρα και να πέφτουν μέσα σ' έναν βάλτο από λάσπη. Για κάποιο παράξενο λόγο, οι ογκόλιθοι επέπλευσαν πάνω στο βρώμικο νερό, δημιουργώντας ένα μονοπάτι κατά μήκος του βάλτου. Η Λάρα έστριψε την γουρούνα της και οδήγησε με προσοχή πάνω από τους βράχους. Είχε διασχίσει μόλις τον μισό βάλτο όταν είδε τους μπροστινούς ογκόλιθους να αρχίζουν να βυθίζονται! Οδήγησε αμέσως πάνω απ' τους υπόλοιπους τεράστιους βράχους και κατάφερε να περάσει με ασφάλεια στην άλλη πλευρά ακριβώς την στιγμή που ο τελευταίος βράχος είχε βυθιστεί τελείως μέσα στον βάλτο. Η Λάρα κατέβηκε από την γουρούνα της και κατευθύνθηκε προς τα δεξιά. Ανέβηκε μερικά σκαλιά και πήδηξε προς τα

πάνω για να πιαστεί από μια πλατφόρμα. Αφού ώθησε το σώμα της πάνω, κοίταξε τριγύρω. Μερικές μαϊμούδες βρίσκονταν κοντά της. Μία απ' αυτές κρατούσε κάτι αστραφτερό. Ένα κλειδί! Η Λάρα έτρεξε καταπάνω της και προσπάθησε να το αρπάξει.

«*Waah! Ooh, ooh.*» Η μαϊμού τσίριζε, ενώ προσπαθούσε να ξεφύγει. Η Λάρα έβγαλε έξω ένα πιστόλι και το κράτησε στοχεύοντας την μαϊμού. Την κοίταξε επίμονα με ανέκφραστο ύφος για ένα δευτερόλεπτο προτού αυτή αρχίσει να χτυπάει τα πόδια της στο έδαφος.

«*Ooh, ooh.*» Μια άλλη μαϊμού προχώρησε μπροστά απ' τις υπόλοιπες ...στο χέρι της κρατούσε ένα πιστόλι! Η Λάρα κοίταξε κάτω στις πιστολοθήκες της. Ένα όπλο της είχε εξαφανιστεί!

«Αυτή η ύπουλη μαϊμού!» Κραύγασε η Λάρα. *BANG!* Αυτή η μαϊμού είχε πυροβολήσει με το όπλο. *BANG, BANG!* Η Λάρα ανταπέδωσε τον πυροβολισμό, στοχεύοντας τις μαϊμούδες. Απέσυρε το όπλο της και περπάτησε προς αυτές. Έσκυψε κάτω και μάζεψε και το άλλο πιστόλι της, όπως και το χρυσό κλειδί. Η Λάρα γύρισε πίσω και κατέβηκε από την πλατφόρμα επισφαλώς.

«*Waah! Ooh, ooh, waah!*». Η Λάρα άκουσε κι άλλες μαϊμούδες να στριγκλίζουν. Πήδηξε ξανά για να πιαστεί απ' την εξέδρα και ανέβηκε από την άκρη. Όλες οι μαϊμούδες είχαν ξαναζωντανέψει! Σκαρφάλωναν παντού εδώ κι εκεί, κάνοντας θορυβώδεις ήχους με τα δόντια τους. Η Λάρα είχε μία αγριεμένη έκφραση στο πρόσωπό της. Κατέβηκε πάλι κάτω και επέστρεψε στην γουρούνα της. Η Λάρα μετά οδήγησε προς ένα μικρό άνοιγμα σε έναν τοίχο.

Σταδιακά το μονοπάτι άρχισε να συρρικνώνεται, προχώρησε ακόμη προς τα μέσα, όμως κατέληξε σε αδιέξοδο. Υπήρχε μια μικρή τρύπα στον τοίχο, έτσι η Λάρα πάτησε πάνω σ' αυτήν για να σκαρφαλώσει προς τα πάνω. Σφήνωνε τα πόδια της μέσα σε ρωγμές στον τοίχο, καθώς πήγαινε προς το πάνω μέρος του τούνελ. Με τα δάχτυλα της να κρατιέται ανάμεσα στις μεριές του τούνελ συνέχισε να ανεβαίνει. Τα χέρια της πονούσαν, αλλά προχώρησε ακόμα περισσότερο. Η Λάρα σκαρφάλωσε μέχρι το πάνω μέρος και έκλεισε τα μάτια της για λίγο, καθώς σταμάτησε για να ξεκουραστεί. Ξανάνοιξε τα μάτια της λαχανιασμένη. Βρισκόταν σε μια τεράστια φωλιά... με τρία αυγά!

«Έχω ξαναέρθει εδώ...» είπε η Λάρα φωναχτά. «Θυμάμαι ένα αεροπλάνο που είχε συντριβεί, και πολλούς δεινόσαυρους!» Η Λάρα παιδεύτηκε λίγο για να βγει από την φωλιά και έτρεξε γρήγορα προς ένα μικρό τούνελ. *BOOM! BOOM!* Κοίταξε αμέσως πίσω της. Ένας μεγάλος δεινόσαυρος ορμούσε καταπάνω της! Η Λάρα γύρισε πίσω και άρχισε να τρέχει ακόμη πιο γρήγορα.

«*Ooof!*» Η Λάρα ούρλιαξε, καθώς προσγειώθηκε με το κεφάλι στο έδαφος. Είχε σκοντάψει σε ένα μεγάλο αναρριχητικό φυτό. *BOOM. BOOM. BOOM. RARRRR!* Ο δεινόσαυρος πλησίαζε όλο και πιο πολύ. Η Λάρα προσπάθησε να σηκωθεί, αλλά το πόδι της είχε μπλεχτεί στο αναρριχητικό φυτό. Τα όπλα της είχαν πέσει έξω από τις πιστολοθήκες και δεν μπορούσε να τα φτάσει. Η Λάρα είδε πάνω, με πλήρη έκφραση τρόμου στα μάτια της, καθώς τα τεράστια δόντια κρόταγαν πάνω από το κεφάλι της. Η Λάρα έκλεισε τα μάτια της και περίμενε το τέλος του εφιάλτη. *Crr – ack, crack, crr – ack, crack.* Ο δεινόσαυρος πλησίασε πίσω στην φωλιά, βλέποντας όλα τα αυγά. Αυτά εκκολάπτονταν και μικρά δεινοσαυράκια έβγαιναν από τα κελύφη.

Αυτή ήταν η ευκαιρία της Λάρα! Ξετύλιξε τα φυτά από το πόδι της και σηκώθηκε πάνω. Έτρεξε προς το τούνελ, αφού έσκυψε για λίγο κάτω για να αρπάξει τα όπλα της. Η Λάρα έτρεξε μέσα στο σκοτεινό τούνελ. Είδε ένα αχνό φως μπροστά της. Στο τέλος του τούνελ, βγήκε έξω από μια μικρή τρύπα. Σηκώθηκε πάνω, και βρήκε τον εαυτό της μέσα σε ένα μεγάλο αεροπλάνο!

Η Λάρα σκαρφάλωσε ένα σωλήνα και, προς έκπληξη της, εισήλθε στο πιλοτήριο. Η Λάρα έκατσε σε μία από τις θέσεις των πιλότων, και έβγαλε το χρυσό κλειδί. Το έβαλε στην ανάφλεξη. Το αεροπλάνο «μούγγρισε». Προσπάθησε ξανά. *VOOM!* Ο έλικας άρχισε να περιστρέφεται. Η Λάρα ήταν έτοιμη για απογείωση. Πέταξε πάνω από τις κορυφές των δέντρων και από έναν καταρράκτη. *BEEP. BEEP.* Ένα μήνυμα εμφανίστηκε στην οθόνη, το οποίο προειδοποιούσε την Λάρα ότι υπήρχαν λίγα καύσιμα ακόμα. Αμέσως μόλις πέταξε πάνω από τον καταρράκτη, προσγειώθηκε με ασφάλεια πάνω σε ένα σωρό από χιόνι! Η Λάρα βγήκε έξω, τρέμοντας από τον κρύο αέρα. Όλα ήταν καλυμμένα με χιόνι και πάγο. Υπήρχε ένα μεγάλο πλοίο, ένα RX Miner, στην επιφάνεια του νερού. Ακόμη, υπήρχε ένα μικρό, κίτρινο σκάφος στο νερό. Η Λάρα ανέβηκε πάνω και επιτάχυνε, καθώς διέσχιζε ένα κανάλι νερού,

αποφεύγοντας τα κομμάτια πάγου, που επέπλεαν στο παγωμένο νερό. Μπροστά, το κανάλι οδηγούσε σε απότομη στροφή προς τα αριστερά. Η Λάρα δεν μπορούσε να δει παραπέρα μέχρι να στρίψει.

Ξάφνου, όλα μαύρισαν. Ο μόνος ήχος που μπορούσε να ακούσει η Λάρα ήταν αυτός της μηχανής της βάρκας, που μούγγριζε σιγανά. Η Λάρα έσβησε την μηχανή και επικράτησε ησυχία. Ξαφνικά, η βάρκα άρχισε να μετακινείται προς τα μπρος. Ένα ισχυρό ρεύμα την είχε τραβήξει προς ένα γκρεμό. Η Λάρα παρέμεινε ήσυχη, ενώ το ρεύμα την τραβούσε.

«*Ahh!*» Φώναξε η Λάρα, όταν, ξαφνικά, ταρακουνήθηκε απότομα. Η βάρκα αναποδογύρισε και η Λάρα έπεσε μέσα στο νερό. Αφού κολύμπησε στην επιφάνεια, πήρε μια βαθιά αναπνοή και ανέκτησε τις δυνάμεις της. Ένα καγιάκ επέπλεε μπροστά της. Μπορούσε να ακούσει κι άλλο ερμητικό νερό μπροστά, που πιθανόν να ήταν ένας άλλος καταρράκτης. Η Λάρα ανέβηκε στο καγιάκ και άρπαξε τα κουπιά. Έκανε κουπί, κατευθυνόμενη προς τον καταρράκτη, και έτοιμη να διακινδυνεύσει όλη της τη ζωή! *WOOSH!* Η Λάρα κατέβηκε τον καταρράκτη. *SPLASH!* Τα κύματα οδήγησαν την Λάρα μέσα σε ένα ανώμαλο τούνελ. Η Λάρα έκανε κουπί προς αριστερά και μετά προς τα δεξιά. Τα χέρια της κινούνταν γρήγορα και ρυθμικά για να κρατάει τον έλεγχο. Μπροστά, η Λάρα είδε ένα σκοτεινό τούνελ στα αριστερά της και ένα αμυδρά φωτισμένο τούνελ στα δεξιά της. Είχε ένα κλάσμα του δευτερολέπτου για να αποφασίσει. Η Λάρα κωπηλάτησε προς τα αριστερά, αναγκάζοντας το καγιάκ να στραφεί προς το φως.

Η Λάρα κοίταξε ψηλά και είδε τρεις μαϊμούδες να κρέμονται από τους τοίχους. Οι δύο απ' αυτές κρατούσαν λεπίδες, ενώ η άλλη κρατούσε ένα δόρυ. Τα μάτια τους κοιτούσαν άγρια την Λάρα, καθώς αυτή πλησίαζε.

«*Waah!*» Μία απ' τις μαϊμούδες πέταξε μια λεπίδα καταπάνω της. Αυτή εκσφενδονίστηκε στα νερά μπροστά της. Κωπηλάτησε ακόμη περισσότερο, ενώ μια άλλη μαϊμού πέταξε άλλη λεπίδα.

«*Argh!*» Η Λάρα κραύγασε μέσα από σφιγμένα δόντια, καθώς έβγαζε το κουπί έξω απ' το νερό για να αποκρούσει την λεπίδα στέλνοντας την στα ορμητικά νερά. Έκανε κουπί χρησιμοποιώντας όλη την δύναμή της μέσα απ' το τούνελ. Η Λάρα παρατήρησε μια απότομη

στροφή από μπροστά προς τα δεξιά. Ετοιμάστηκε να γυρίσει κατάλληλα το κουπί για την στροφή.

«*Waah!*» Ακούστηκε ένας γδούπος. Η τρίτη μαϊμού έριξε προς τα κάτω το κοντάρι που κρατούσε, χτυπώντας το πίσω μέρος απ' το καγιάκ. Νερό έβγαινε μέσα από την τρύπα. Η Λάρα έκανε κουπί με φόρα, με τα χέρια της να πονάνε. *WOOSH! SPLASH!* Η Λάρα έπεσε από έναν καταρράκτη και άρχισε να βυθίζεται βαθιά στο νερό. Αγωνίστηκε σκληρά για να βγει έξω, αλλά είχε κολλήσει στο καγιάκ. Έσπρωξε το κουπί της στο αμμώδες έδαφος του νερού όσο πιο δυνατά μπορούσε, το οποίο βοήθησε να βγάλει το σώμα της έξω. Βγήκε στην επιφάνεια μετά από λίγο, βήχοντας, καθώς ανάπνεε με δυσκολία.

Η Λάρα κοίταξε προς τον καταρράκτη και παρατήρησε ένα μικρό άνοιγμα στον βράχο πίσω απ' αυτόν. Πήρε μια βαθιά ανάσα και κολύμπησε κάτω από τον καταρράκτη. Η ορμή του νερού ώθησε το σώμα της κάτω στον πυθμένα. Η κοιλιά της άγγιξε κάτι... ένα μικρό κουτί. Το πήρε και βγήκε στην επιφάνεια πίσω απ' τον καταρράκτη. Η Λάρα σύρθηκε μέσα από ένα μικρό άνοιγμα. Στο τέλος βγήκε μέσα από το ψυγείο της.

Η Λάρα κοίταξε στα δεξιά και είδε σε μια βάση το κεφάλι της Σοφία Λέι παγωμένο σ' ένα μεγάλο κομμάτι πάγου. Το κεφάλι της ήταν αποκεφαλισμένο και αίμα είχε παγώσει γύρω από τον λαιμό της. Η Λάρα κάλυψε το στόμα της, προσπαθώντας να μην «αρρωστήσει» από το θέαμα. Έτρεξε προς την πόρτα και την έσπρωξε για να ανοίξει. Η Λάρα αναστέναξε καθώς κοιτούσε μπροστά, πάνω από ένα γκρεμό στην *Area 51!*

Η Λάρα πήγε προς τα πίσω, πήρε φόρα και έκανε ένα μεγάλο άλμα πάνω από την τρύπα και κατάφερε να πιαστεί από την απέναντι πλευρά. Σηκώθηκε πάνω και μπήκε σε μία πόρτα. Τα μάτια της Λάρα κοιτούσαν πολύ περίεργα. Υπήρχαν δύο εξωγήινοι, πάνω σε τραπέζια εξέτασης, στο δωμάτιο. Τα σώματα τους ήταν κομμένα ανοιχτά, αποκαλύπτοντας τα όργανά τους. Πλησίασε ένα από τα τραπέζια με δέος και κοίταξε με επιμονή τον ένα εξωγήινο. Το σώμα του ήταν λεπτό και ανομοιόμορφο. Είχε ένα αρκετά μεγάλο κεφάλι, με κατάμαυρα μάτια. Ξαφνικά, έκλεισαν τα φώτα, τρομάζοντας την Λάρα, η οποία χτύπησε σε ένα από τα τραπέζια. Απομακρύνθηκε και είδε μια αμυδρή κίνηση στον αέρα. Τα

φώτα ξανά άνοιξαν. Ένας από τους εξωγήινους στεκόταν όρθιος πάνω στο τραπέζι... κοιτώντας ευθεία πάνω της! Σήκωσε το ένα του χέρι και σημάδευσε τον άλλο εξωγήινο. Τότε, άπλωσε το χέρι του και χτύπησε το κεφάλι του άλλου. Σηκώθηκε πάνω στο τραπέζι και κοίταξε και αυτός την Λάρα. Έβγαλε τα όπλα της και σημάδευσε και στους δύο εξωγήινους, ενώ απομακρυνόταν προς μια γωνία. Ξαφνικά, και οι δύο εξωγήινοι πήδηξαν από τα τραπέζια εξέτασης. Όρμησαν προς την Λάρα πλησιάζοντας τα γλοιώδη χέρια τους προς αυτήν.

«Εάν ήμουν εσύ, θα σταματούσα *ακριβώς* εκεί που ήμουν», αναφώνησε η Λάρα δυνατά. Εκείνη την στιγμή, οι εξωγήινοι σταμάτησαν. Σήκωσε τα φρύδια της, ξαφνιασμένη που την άκουσαν οι εξωγήινοι. Τότε, οι εξωγήινοι γύρισαν και είδαν ο ένας τον άλλον. Ένωσαν τα χέρια τους. Και των δύο τα στόματα άνοιξαν σιγά- σιγά και έγιναν ένα μεγάλο άνοιγμα, καθώς έπεφταν κάτω στο πάτωμα. Μία σκάλα φανερώθηκε μέσα στα ανοιχτά στόματά τους. Καπνός άρχισε να εξαπλώνεται σε όλο το δωμάτιο, και τα φώτα άρχισαν να εξασθενούν. Χωρίς δεύτερη σκέψη, η Λάρα έτρεξε προς τις σκάλες...

Λίγα λεπτά αργότερα, η Λάρα είχε φτάσει στον πάτο της σκάλας. Έσπρωξε μια πόρτα και βγήκε έξω, ανακαλύπτοντας ότι είχε βγει από το υπόγειό της! Η Λάρα κοίταξε γύρω της. Όσο πιο μακριά έβλεπαν τα μάτια της, μπορούσε να δει ότι το έδαφος ήταν καλυμμένο με άμμο. Έτρεξε προς ένα μπλε τζιπ, παρκαρισμένο κοντά της και πήδηξε μέσα. Το έβαλε μπρος και έφυγε με φόρα. *VROOM!* Η Λάρα επιτάχυνε πάνω στην άμμο, με τον θερμό αέρα να φυσάει μέσα από τα μαλλιά της.

Κάθε στιγμή που έφτανε στην κορυφή ενός αμμόλοφου, ωθούσε το τζιπ να πηγαίνει στον αέρα και ανυψωνόταν πάνω από το έδαφος. Η Λάρα γελούσε, ενώ οδηγούσε με μανία, απολαμβάνοντας τη στιγμή. Κόβοντας ταχύτητα, η Λάρα παρακολουθούσε την άμμο να διασκορπίζεται από το απότομο σταμάτημα. Πήδηξε έξω και παρατήρησε μια μικρή λίμνη νερού στην άμμο. Φαινόταν αναζωογονητικό! Η Λάρα τότε πρόσεξε ένα κίτρινο πράγμα να επιπλέει στο νερό. Πλησίασε για να δει τι ήταν. Ήταν ένα UPV!

Η Λάρα βούτηξε στο νερό, και άρπαξε μια λαβή του οχήματος. Πήρε μια βαθιά αναπνοή και μπήκε μέσα στο νερό. Η Λάρα ενεργοποίησε το UPV και οδήγησε μέσα στο νερό. Μπροστά,

παρατήρησε ένα μικρό πέρασμα που οδηγούσε κάπου αλλού. Μπήκε μέσα στο πέρασμα και βρήκε τον εαυτό της μέσα σε ένα μεγάλο ενυδρείο. Κολύμπησε τριγύρω, αφήνοντας το όχημα να ανεβεί στην επιφάνεια. Η Λάρα αισθάνθηκε κάτι χαμόκλαδα γύρω από το πόδι της. Γύρισε το κεφάλι της και είδε τρεις καρχαρίες να είναι ακριβώς από πίσω της! Η Λάρα τσίριξε και γέμισε το στόμα της με νερό. Ανέβηκε στην επιφάνεια και πήρε το UPV. Βούτηξε πάλι μέσα στο νερό, και έριξε ένα καμάκι στον πρώτο καρχαρία. Τον πέτυχε ακριβώς στο δεξί του μάτι. Αίμα εξαπλώθηκε μέσα στο νερό. Η Λάρα ξανά έριξε. Τον χτύπησε σε ένα από τα βράγchia του. Ο καρχαρίας ταρακουνήθηκε για λίγο από το χτύπημα, προτού μείνει ακίνητος, και ανεβεί στην επιφάνεια.

Η Λάρα ξαναβγήκε στην επιφάνεια για να πάρει γρήγορα αέρα και ξαναμπήκε μέσα στο νερό. Ο δεύτερος καρχαρίας πλησίαζε, με τα μεγάλα του δόντια να απειλούν την Λάρα. Αυτή έριξε ένα καμάκι, αλλά αστόχησε. Ο καρχαρίας βρήκε την ευκαιρία και κολύμπησε άγρια προς την Λάρα. Την δάγκωσε στο πόδι και έτσι αίμα χύθηκε μέσα στο νερό. Η Λάρα φώναξε από τον πόνο, πήρε αμέσως το UPV και ανέβηκε στην επιφάνεια. Η Λάρα έβηξε και αγωνίστηκε για να αναπνεύσει. Το πόδι της «έκαιγε» και έσφυζε από τον πόνο.

«Καλύτερα να κολυμπήσεις μακριά προτού σε αποτελειώσω,» μίλησε η Λάρα μέσα απ' τα σφιγμένα δόντια της. Κολύμπησε προς τα κάτω και εκτόξευσε αρκετά καμάκια προς τον καρχαρία. Το ένα τον πέτυχε στα βράγchia του, ενώ τα άλλα στο κεφάλι του. Αίμα ξεχείλισε στο νερό, επισκιάζοντας την όραση της Λάρα. Κοίταξε πίσω της και ευχαριστήθηκε, όταν είδε τον άλλον καρχαρία να απομακρύνεται μακριά μανιωδώς.

«Λοιπόν, τουλάχιστον κάποιος με άκουσε!» Είπε η Λάρα, όταν έφτασε στην επιφάνεια. Σκαρφάλωσε από το γεμάτο με αίμα νερό σε μια μικρή πλατφόρμα και έβγαλε την μπότα της για να εξετάσει το πόδι της. Αίμα ξεπεταγόταν από την πληγή της, πιτσιλίζοντας απαλά το νερό. Έβγαλε έξω την άλλη μπότα και την κάλτσα της, για να δέσει την κάλτσα γύρω από την πληγή της όσο πιο σφιχτά μπορούσε και ξαναέβαλε τις μπότες τις. Η Λάρα σηκώθηκε τρεμάμενα και παρατήρησε ένα μικρό κουμπί σ' ένα τοίχο. Το πάτησε και είδε ένα μέρος του τοίχου να ανοίγει, αποκαλύπτοντας ένα μικρό βαθύ θάλαμο. Προχώρησε μέσα και η πόρτα

έκλεισε. Ένα κουμπί αναβόσβηνε στον τοίχο. Η Λάρα το πάτησε και το ασανσέρ άρχισε να μετακινείται προς τα πάνω.

Λίγο αργότερα σταμάτησε απότομα. Η Λάρα έσπρωξε την πόρτα και βρέθηκε σ' ένα τρένο που κινούνταν. Η Λάρα σήκωσε τα φρύδια της και κοίταξε τριγύρω. Που ήταν άραγε; Το βαγόνι ήταν γεμάτο με ανθρώπους. Η Λάρα περπάτησε προς ένα νέο άντρα, ο οποίος διάβαζε εφημερίδα.

«Συγγνώμη,» πήγε να τον ρωτήσει. Ο άντρας την κοίταξε. Τα μάτια του είχαν μια ψυχρή καφετιά απόχρωση. Το μαλλιά του ήταν ακατάστατα και τα χείλη του σχηματίζουν ένα κατσουφιασμένο ύφος.

«Τι τρέχει;» απάντησε αυτός. «Δεν βλέπεις ότι είμαι απασχολημένος;» της είπε απότομα.

«Καλά, ναι.» Αντιμίλησε η Λάρα. «Αλλά ήλπιζα να μου έλεγες μήπως που είμαστε;»

«Είμαστε σ' ένα τρένο.» Απάντησε ο άντρας.

«Χαίρω πολύ!» Αναφώνησε η Λάρα.

«Ωραία. Τότε παράτα με!» Φώναξε αυτός και μετά συνέχισε να διαβάζει την εφημερίδα του. Η Λάρα γύρισε απ' την άλλη και είδε ένα νεαρό κορίτσι. *Ίσως αυτή να είναι πιο καλοδιάθετη*, σκέφτηκε η Λάρα.

«Ε συγγνώμη παρακαλώ;» ρώτησε η Λάρα. Το κορίτσι την είδε και χαμογέλασε.

«Α συγγνώμη,» είπε, «μήπως θα θέλατε να καθίσετε;»

«Όχι, είμαι εντάξει,» απάντησε η Λάρα, «ήθελα απλά να μάθω προς τα που πηγαίνει το τρένο.» Η Λάρα κοίταξε έξω από ένα μικρό παράθυρο. «Μοιάζει λες και είμαστε στην έρημο,» συνέχισε η Λάρα.

«Ναι. Ταξιδεύουμε στον σιδηρόδρομο της ερήμου (*Desert Railroad*). Δεν είμαι σίγουρη που πάει ακριβώς, όμως.» Συνέχισε, «Ταξιδεύω με την μαμά μου.» Την έδειξε με το χέρι της. «Θα την ρωτούσα, αλλά κοιμάται αυτήν την στιγμή και δεν θέλω να την ξυπνήσω.»

«Ευχαριστώ για την βοήθεια,» ανταποκρίθηκε η Λάρα. Κοίταξε τριγύρω στο μικρό βαγόνι. Βρισκόταν προφανώς κοντά στο πίσω μέρος του τρένου, γιατί υπήρχε μια πόρτα από πίσω, που έλεγε ΕΞΟΔΟΣ. Η Λάρα προχώρησε προς την πόρτα και τράβηξε το πόμολο. Η πόρτα δεν άνοιξε, φαινόταν να είναι κλειδωμένη από έξω! Η Λάρα δοκίμασε ν' ανοίξει και τα παράθυρα, αλλά ήταν κλειδωμένα κι αυτά. Ένας επιβάτης έριξε μια ματιά στην Λάρα.

«Καλύτερα να καθίσεις κάπου. Μπορεί να πάθεις ναυτία!» Η Λάρα έγνεψε καταφατικά και κάθισε κάτω. Μια στιγμή αργότερα μια φωνή ακούστηκε από τα ηχεία. Ήταν μία βραχνιά, δυνατή φωνή.

«Ακούστε,» απαίτησε η φωνή. «Έχει γίνει μία απαγωγή. Και οι δύο οδηγοί έχουν απαγαχθεί από το τρένο. Με άλλα λόγια έχετε ακόμα περίπου πέντε λεπτά ζωής. Τότε, θα συντριβείτε σε ένα πολύ μεγαλύτερο βράχο ευθεία μπροστά στις σιδηροδρομικές γραμμές.» Η φωνή άρχισε να γελάει, και μετά το μεγάφωνο απενεργοποιήθηκε.

«ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ!»

«ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΜΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΕΝΟ!»

«ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΚΑΤΙ!»

«ΣΠΑΣΤΕ ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ!»

Όλοι οι επιβάτες ήταν σε υστερία!

«ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ!» Φώναξε δυνατά η Λάρα. «Παρακαλώ όλοι, καθίστε!»

«ΕΙΣΑΙ ΤΡΕΛΗ;!» Μία γυναίκα κραύγασε. «ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΘΙΣΩ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ!»

Η Λάρα έπρεπε να σκεφτεί γρήγορα, προτού αυτοί βγουν πραγματικά εκτός ελέγχου. Κατευθύνθηκε γρήγορα προς το κορίτσι με το οποίο είχε μιλήσει προηγουμένως. Η μαμά της ακόμα κοιμόταν από πίσω της.

«Μπορείς να κάνεις κάτι για μένα;» την ρώτησε η Λάρα.

«Βεβαίως, τι θα ήθελες;»

«Πρέπει να τους καθησυχάσεις όλους. Εγώ θα προσπαθήσω να πάω στο μπροστινό μέρος του τρένου.»

«Ναι όμως δεν μπορείς να πάς από τις πόρτες! Είναι όλες κλειδωμένες.» Διαμαρτυρήθηκε το κορίτσι.

«Το ξέρω. Αλλά θα υπάρχει κι άλλος τρόπος.» Της έδειξε κοντά στο πίσω μέρος του βαγονιού ένα τσεκούρι για έκτακτες ανάγκες.

«Εντάξει,» απάντησε το κορίτσι, «αλλά, σε παρακαλώ κάνε γρήγορα!»

Η Λάρα έτρεξε γρήγορα προς το πίσω μέρος του τρένου. Πήρε το τσεκούρι και μετά περπάτησε προς την πόρτα, που οδηγούσε στο μπροστινό βαγόνι. Κοίταξε μέσα απ' το ματάκι και παρατήρησε το βαγόνι. Ήταν ακόμα χειρότερη η κατάσταση σ' αυτό σε σχέση με αυτό που ήταν πριν. Όλοι είχαν πανικοβληθεί. Υπήρχαν ρούχα παντού και οι επιβάτες σφυροκοπούσαν αβίαστα τα παράθυρα. Ένας άντρας είχε μια ματωμένη μύτη από καυγά και αρκετά παιδιά βρίσκονταν συνωστισμένα κλαίγοντας όλα μαζί. *Δεν μπορώ να μπω εδώ μέσα. Δεν θα περάσω ποτέ!* Σκέφτηκε η Λάρα. Κοίταξε στο προηγούμενο βαγόνι. Το νεαρό κορίτσι προσπαθούσε απεγνωσμένα να καθησυχάσει τους πάντες. Η Λάρα κάθισε να σκεφτεί λίγο και αναστέναξε. Αργότερα, της ήρθε μια ιδέα.

«ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΙΤΕ ΟΛΟΙ!» Φώναξε η Λάρα. Άρπαξε το τσεκούρι και το ώθησε πάνω από το κεφάλι της. Η οροφή του βαγονιού έσπασε και έπεσαν κομμάτια ξύλου στο έδαφος. Η Λάρα συνέχισε να χτυπάει το ξύλο με το τσεκούρι.

«ΣΩΘΗΚΑΜΕ!»

«ΕΓΩ ΠΑΩ ΠΡΩΤΟΣ!»

«ΟΧΙ, ΕΓΩ ΘΑ ΠΑΩ ΠΡΩΤΟΣ»

«ΦΥΓΕΤΕ ΑΠΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ!»

«ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ!» Φώναξε η Λάρα. «ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΚΑΘΙΣΤΕ ΚΑΤΩ!» Η Λάρα συνέχισε να κόβει το ξύλο. Πολύ σύντομα, δημιουργήθηκε μια μικρή τρύπα στο ταβάνι. Στράφηκε προς το μικρό κορίτσι.

«Μπορείς να μου δώσεις μια ώθηση;» Ρώτησε η Λάρα. Το κορίτσι βιάστηκε και βοήθησε την Λάρα να ανέβει. «Σκοπεύω να πάω στο μπροστινό μέρος του τρένου.» Εξήγησε η Λάρα. «Θα το σταματήσω, μην ανησυχείς.» Με μια τελευταία ώθηση, η Λάρα σκαρφάλωσε στην οροφή. Μετά κοίταξε πίσω, μέσα στο βαγόνι. «Μην κουνηθεί κανείς. Θα προσπαθήσω να σταματήσω το τρένο. Όλοι γνωρίζετε ότι δεν μπορείτε να πηδήξετε από τρένο και να ζήσετε.» Προειδοποίησε η Λάρα. «Γι' αυτό, μην προσπαθήσετε να βγείτε έξω.» Η Λάρα σηκώθηκε. Το τρένο έτρεχε με τεράστια ταχύτητα. Πολύ προσεκτικά, έφτασε στο μπροστινό μέρος του βαγονιού και κοίταξε κάτω. Η απόσταση μεταξύ των δύο βαγονιών ήταν περίπου δύο μέτρα. *Αρκετά εύκολο*, σκέφτηκε η Λάρα. Έκανε ένα άλμα προς τα πίσω, έτρεξε προς το άνοιγμα μεταξύ των δύο βαγονιών και πήδηξε στο τελευταίο δευτερόλεπτο. Κατάφερε να φτάσει με ασφάλεια στο επόμενο βαγόνι. Προχώρησε ξανά στο μπροστινό μέρος του βαγονιού. Η Λάρα πήγε πίσω, έτρεξε μπροστά και πήδηξε πάνω από το κενό.

«*Ooof!*» Γρύλλισε η Λάρα, όταν προσγειώθηκε σκληρά στο επόμενο βαγόνι. Κοίταξε μπροστά. *Μόνο δύο είχαν απομείνει.* Προχώρησε στην άκρη του βαγονιού και πήδηξε μπροστά. Ξαφνικά, το τρένο έστριψε απότομα δεξιά και η Λάρα έπεσε προς την αριστερή μεριά του βαγονιού. Άρχισε να γλιστράει. Το πόδι της Λάρα πιάστηκε από ένα παράθυρο, και στη συνέχεια πίεσε για να σηκωθεί.

«Παρατρίχα!» είπε φωναχτά η Λάρα. Κοίταξε μπροστά στο τελευταίο βαγόνι. Η Λάρα έτρεξε μπροστά, πήδηξε και προσγειώθηκε με ασφάλεια στην στέγη. Απροσδόκητα, η στέγη ήταν ασταθής και το βάρος της Λάρα την έσπασε. Προσγειώθηκε με την πλάτη της στο σκληρό έδαφος.

«*Ow!*» αναφώνησε η Λάρα. Κοίταξε τριγύρω. Το βαγόνι ήταν άδειο, εκτός από μία ξεχασμένη τσάντα. Η Λάρα σηκώθηκε πάνω και κατευθύνθηκε προς το μπροστινό μέρος του βαγονιού. Η πόρτα, που χώριζε το μπροστινό μέρος του τρένου με το βαγόνι ήταν ανοιχτή. Η Λάρα έτρεξε μέσα και κοίταξε γύρω της. Υπήρχαν αρκετά κουμπιά και μοχλοί. Αλλά ποιο έπρεπε να πατήσει; Η Λάρα έπιασε ένα μοχλό και τον τράβηξε κάτω. Το τρένο επιτάχυνε. Η Λάρα αναστέναξε. Στράφηκε προς τα δεξιά και είδε ένα μεγάλο κόκκινο κουμπί. Η Λάρα ξαναγύρισε και

κοίταξε από το παράθυρο. Μπορούσε να δει ένα τεράστιο βράχο πάνω στις ράγες μπροστά της.

«Ή ΤΩΡΑ Ή ΠΟΤΕ!» Φώναξε η Λάρα. Στράφηκε προς τα πίσω και πάτησε το κόκκινο κουμπί. *EEE!!!* Το τρένο «έσκουζε» για να σταματήσει. Η Λάρα ρίχτηκε μπροστά. Έκλεισε τα μάτια της και πήρε μια βαθιά αναπνοή. Ξανά άνοιξε τα μάτια της μετά από λίγο και κατευθύνθηκε προς το προηγούμενο βαγόνι. Περπάτησε σ' αυτό και άνοιξε την πόρτα για το επόμενο. Ήταν άδειο. Η Λάρα μπήκε σε κάθε βαγόνι και κατέληξε σ' αυτό που είχε πρωτοπάει. Ήταν επίσης άδειο. Η Λάρα κατσούφιασε.

«Που βρίσκονται όλοι;» Ρώτησε. Κοίταξε τα παράθυρα και παρατήρησε ότι κανένα δεν ήταν σπασμένο και η εξώπορτα ήταν ακόμα κλειδωμένη. Η Λάρα γύρισε πίσω στο μπροστινό μέρος του τρένου και βγήκε έξω. Δεν βρισκόταν πια στην έρημο. Η Λάρα έριξε μια ματιά σε μια πινακίδα. ΣΤΑΘΜΟΣ ALDWYCH.

«Θυμάμαι αυτό το μέρος!» Η Λάρα χαμογέλασε. *BOOM, RRR, RRR, KABOOM!* Το έδαφος άρχισε να σείεται.

«ΣΕΙΣΜΟΣ!» Φώναξε κάποιος δυνατά! Η Λάρα ταραχτηκε. Ένα μέρος της οροφής ράγισε. Ήταν έτοιμο να καταρρεύσει! Η Λάρα κοίταξε πίσω προς το τρένο, ήταν η μοναδική της ελπίδα. Έτρεξε μέσα στο τρένο και τράβηξε όλους τους μοχλούς. Αυτό μετακινήθηκε αιφνιδίως προς τα μπρος. Η Λάρα κρατήθηκε σφιχτά, καθώς αυτό ανέπτυσσε ταχύτητα. Ευθεία μπροστά υπήρχε τώρα ένας τοίχος από τούβλα στερεωμένος πάνω στις ράγες.

«Ααα!» Φώναξε. Το τρένο συντρίφθηκε στον τοίχο. Η Λάρα έπεσε κάτω και τα μάτια της έκλεισαν.

Όταν ξανάνοιξε τα μάτια της, βρέθηκε ξαπλωμένη στο πάτωμα ενός μικρού κτηρίου. Απαλή μουσική από βιολιά ακουγόταν. Σηκώθηκε πάνω και κοίταξε τριγύρω. Ήταν ένα απλό δωμάτιο μόνο με ένα μικρό τραπέζι, μια καρέκλα και μια σκάλα που στηρίζονταν πάνω σ' ένα τοίχο. Η Λάρα περπάτησε μπροστά και πάτησε κάτι. Κοίταξε κάτω και το πήρε στα χέρια της. Ήταν ένα μικρό ημερολόγιο. Η Λάρα το άνοιξε και άρχισε να το διαβάζει.

Ιδιοκτησία του Βον Κρόι

Μέρα 1^η: Σήμερα θα ταξιδέψω στην Ασία. Ανυπομονώ γι' αυτήν την περιπέτεια, καθώς ένα νεαρό κορίτσι, η Λάρα Κροφτ, θα με συνοδεύσει. Ο πατέρας της μου έχει δώσει μια γενναιόδωρη επιταγή, έτσι πως μπορώ να αρνηθώ; Έπειτα θα ψάξω για το Φυλαχτό του Χόρους (Amulet of Horus), ένα πολύτιμο αντικείμενο που θα με κάνει πάμπλουτο...

Μέρα 2^η: Η Λάρα είναι πολύ καλύτερη απ' ότι φαίνεται! Οι ικανότητες της είναι εξαιρετικά καλές. Θα την παρατηρώ προσεκτικά...

Μέρα 3^η: Λοιπόν, η περιπέτεια της Λάρα φτάνει στο τέλος της. Της έχω μάθει αρκετά πράγματα τις τελευταίες μέρες. Είναι τόσο καλή όσο εγώ, αν όχι καλύτερη. Αυτό με ανησυχεί, γιατί της είπα για το Φυλαχτό που ελπίζω να κατακτήσω – φοβάμαι μήπως προλάβει να το πάρει αυτή πρώτη!

Μέρα 4^η: Απόψε είμαι παγιδευμένος μέσα σε αυτόν τον τύμβο. Δεν θα καθίσω να το αναλύσω, αλλά η Λάρα γλίτωσε και ούτε καν έκανε τον κόπο να προσπαθήσει να με σώσει. Αν βγω ποτέ από δω μέσα, θα μου το πληρώσει αυτό.

Μέρα 5^η: Κατάφερα να βγω έξω από τον τύμβο. Έχω όλους τους άντρες μου μαζί μου. Θα ψάξουμε για την Λάρα...

Μέρα 6^η: Σήμερα έστειλα όλους τους άντρες μου για να βρουν την Λάρα, αφού ανακαλύψαμε που βρισκόταν. Κανείς τους δεν έχει γυρίσει ζωντανός. Φοβάμαι ότι τους σκότωσε όλους. Θα την ακολουθήσω, καθώς ξέρω ότι μπορεί να έχει το Φυλαχτό του Χόρους. Θα το πάρω και κανείς δεν πρόκειται να με σταματήσει...

Μέρα 7^η: Είμαι ένας πολύ ύπουλος άντρας. Όπως το είχα σχεδιάσει, ακολούθησα την Λάρα. Την είδα να τοποθετεί το Φυλαχτό του Χόρους σε μια πλευρά εξωτερικά του τύμβου. Αφού μπήκε μέσα, έτρεξα γρήγορα προς το τύμβο και άρπαξα το φυλαχτό. Η Λάρα είναι παγιδευμένη μέσα τώρα, ελπίζω να μην μπορέσει να ξαναδεί ποτέ το φως της ημέρας. Θα ταξιδέψω με αεροπλάνο στην Βενετία όπου με περιμένει ένα άλλο αεροπλάνο. Μετά, θα πετάξω στην Ανταρκτική όπου μπορώ να κρύψω το φυλαχτό για ασφάλεια μέχρι να το χρειαστώ...

Στο πρόσωπο της Λάρα σχηματίστηκε ένας μορφασμός. Πρέπει να βρει τον Βόν Κρόι! Σκαρφάλωσε στην σκάλα, η οποία οδηγούσε στη σκεπή. Η Λάρα κοίταξε μπροστά της και είδε μια μεγάλη πλατφόρμα προσκολλημένη στο εξωτερικό ενός κτηρίου. Αφού έτρεξε γρήγορα έκανε ένα άλμα και πιάστηκε απ' αυτή. Κοίταξε πάνω από την άκρη του μικρού κτηρίου στο οποίο βρισκόταν τώρα και είδε ότι οι δρόμοι κάτω ήταν πλημμυρισμένοι με νερό. Ένα μηχανοκίνητο σκάφος τράβηξε την προσοχή της, καθώς ήταν εγκαταλελειμμένο. Περπάτησε προς τη δεξιά άκρη, έκανε μια βουτιά και προσγειώθηκε με χάρη στο νερό, βγαίνοντας στην επιφάνεια μετά από λίγο. Η Λάρα κολύπησε προς το σκάφος και ανέβηκε σ' αυτό. Το έβαλε μπρος και οδήγησε μέσα απ' τα νερά. «Ει!» Φώναξε κάποιος. «Αυτό είναι το σκάφος μου!» Η Λάρα κοίταξε πίσω και είδε έναν άντρα, κουνώντας τη γροθιά του στον αέρα. «Έλα πίσω!» Κραύγασε. Η Λάρα επιτάχυνε και οδήγησε κάτω από μια ανυψωμένη κεκλιμένη επιφάνεια. Έκανε μια απότομη στροφή 180° και κατευθύνθηκε προς την μακριά επιφάνεια που προεξείχε πάνω απ' το νερό. Η Λάρα επιτάχυνε ακόμα περισσότερο και οδήγησε πάνω στην επιφάνεια. *SMASH!* Η Λάρα πέρασε μέσα από ένα γυάλινο παράθυρο και ανυψώθηκε στον αέρα. Πλησίαζε γρήγορα ένα κτήριο μπροστά της. Αστραπιαία, αποβιβάστηκε από το όχημα και πήδηξε προς τα πάνω για να πιαστεί από την άκρη μιας σκεπής. Το σκάφος έπεσε πάλι στο νερό κοντά στον ιδιοκτήτη του.

«Σ' ευχαριστώ!» Φώναξε αυτός. Η Λάρα χαμογέλασε. Ανέβηκε πάνω στην σκεπή. Ένα μικρό αεροπλάνο ήταν έτοιμο να απογειωθεί. Μία απ' τις πόρτες ήταν ανοιχτές. Η Λάρα έτρεξε και ανέβηκε κρυφά σ' αυτό. Σύρθηκε προς το πίσω μέρος, εκεί όπου υπήρχαν οι αποσκευές.

«Έλα Βον Κρόι! Δεν έχουμε όλη τη μέρα!» Ακούστηκε μια φωνή να φωνάζει.

«Εντάξει, πάμε!» Απάντησε ο Βον Κρόι. Μπήκε μέσα στο αεροπλάνο και κάθισε. Το αεροπλάνο απογειώθηκε και σύντομα πετούσαν μακριά. Η Λάρα παρέμεινε ήσυχη.

«Νομίζεις πως η Λάρα είναι ζωντανή;» Ρώτησε ο πιλότος.

«Όχι. Με τίποτα δεν θα μπορούσε να βγει από το ναό. Τα έντομα θα έχουν κατασπαράξει το σώμα της τώρα.» Αποκρίθηκε ο Βον Κρόι. «Πόση ώρα θα πάρει για να φτάσουμε στην Ανταρκτική;» Τον ρώτησε.

«Α, αρκετές ωρίτσες μόνο,» απάντησε ο πιλότος. Η Λάρα κοίταζε γύρω της. Δύο αλεξίπτωτα ήταν στοιβαγμένα σ' ένα σωρό πίσω της. Μία πόρτα έκτακτης ανάγκης βρισκόταν πίσω απ' την Λάρα και υπήρχε ένα μικρό κουτί στα αριστερά της. Η Λάρα μετατοπίστηκε για να δει καλύτερα το κουτί. Κοίταξε μέσα σ' αυτό και ανακάλυψε το Φυλαχτό του Χόρους. Η Λάρα ενθουσιάστηκε. Ψαχούλεψε μέσα και άρπαξε το φυλαχτό. Αφού το μετέφερε προσεκτικά στο σακίδιό της, άρπαξε ένα αλεξίπτωτο, το ασφάλισε πάνω της και μετά άνοιξε την πόρτα έκτακτης ανάγκης. Όσο πιο γρήγορα μπορούσε, έπεσε από το αεροπλάνο. Λίγο αργότερα η Λάρα προσγειώθηκε με ασφάλεια στο δεύτερο όροφο του σπιτιού της.

«Υπερβολικά παράξενο!» Είπε η Λάρα δυνατά. Κοίταξε πέρα απ' τα κάγκελα και είδε κόκκινη καυτή λάβα να ρέει παντού. Κόχλαζε και αναβλυζόταν στον αέρα.

«Επόμενο; Καμιά φλογερή κόκκινη κόμπρα;» Αστειεύτηκε η Λάρα.

«*Hiss, hiss.*» Η Λάρα κάθισε να σκεφτεί για λίγο. Το επίπεδο της λάβας είχε ανυψωθεί σημαντικά. Κοίταξε μανιωδώς τριγύρω. Ένα παχύ αναρριχητικό φυτό σαν σχοινί κρεμόταν από πάνω. Η Λάρα πήδηξε πάνω και κρατήθηκε από αυτό. Τύλιξε μέρος του φυτού γύρω από το πόδι της, ώστε να μην μπορούσε να πέσει. Η λάβα ανέβηκε κι άλλο, καλύπτοντας ολοκληρωτικά τον δεύτερο όροφο. Έριξε ματιές τριγύρω αναζητώντας ένα δρόμο διαφυγής. Ξαφνικά, κάτι ξεπετάχτηκε μέσα από την λάβα προκαλώντας τη καυτή λιωμένη πέτρα να εκραγεί γύρω από την Λάρα.

«*Hiss, hiss!*» Μια τεράστια πύρινη κόμπρα εμφανίστηκε δίπλα στην Λάρα, απειλώντας με τους κυνόδοντές της το σώμα της. Η Λάρα κρατήθηκε σφιχτά στο σχοινί εκεί που είχε δέσει τα πόδια της. Έβγαλε τα πιστόλια της και άρχισε να πυροβολεί άγρια στο θεόρατο φίδι. Αυτό βρυχήθηκε στη Λάρα, καθώς αυτή κινούταν πάνω στο φυτό. Ξάφνου, μια δυνατή ριπή ανέμου φύσηξε, κάνοντας το αναρριχητικό φυτό να ταλαντευθεί βίαια. Η Λάρα ταλαντεύθηκε σε όλο το δωμάτιο, το σώμα της λύγισε σε γωνία 90°, με το σχοινί ακόμα δεμένο σ' αυτήν. **BANG! BANG!** Η Λάρα πυροβόλησε στο πελώριο τέρας. Οι μικρές σφαίρες δεν φαινόταν να επηρεάζουν το τεράστιο σώμα του. Η Λάρα απέσυρε τα πιστόλια της. Το φυτό γύρω από τα πόδια της Λάρα χαλάρωσε. Η Λάρα

έσκυψε προς τα κάτω και το έδεσε σφιχτότερα. Μόλις έκανε αυτό, το μικρό κουτί που είχε βρει έπεσε από το σακίδιό της. Η Λάρα όμως με μια απότομη κίνηση έφτασε γρήγορα κάτω και πρόλαβε να το πιάσει ακριβώς πριν να έπεφτε στην λάβα. Το φίδι σύρθηκε πιο κοντά της.

Ακόμα ένα φύσημα του αέρα έσπρωξε την Λάρα, κάνοντάς την να πετάει γύρω στο δωμάτιο. Άνοιξε ένα μικρό συρταράκι που υπήρχε μέσα στο κουτί. Η Λάρα κοίταξε μέσα και είδε ένα σχοινί. Το πήρε και άφησε το κουτί να πέσει στην λάβα. Ακόμα περιφερόταν μέσα στο δωμάτιο. Η μεγάλη κόμπρα ετοιμαζόταν να ξανακάνει επίθεση. Η Λάρα κοίταξε προς το μεγάλο θηρίο και παρατήρησε κάτι, που έμοιαζε με ένα στιλέτο να βγαίνει από το λαιμό της κόμπρας. Η Λάρα έδεσε το σχοινί, προκειμένου να κάνει μια μικρή θηλιά. Η Λάρα κούνησε το σχοινί πάνω από το κεφάλι της και μετά το έριξε προς το στιλέτο. Τέλειο σημάδι! Η Λάρα τράβηξε δυνατά το σχοινί για να σφίξει την θηλιά γύρω από το μαχαίρι. Ξαφνικά, χωρίς προειδοποίηση, το φίδι ταρακουνήθηκε και έπεσε προς τα μπροστά. Η Λάρα απομάκρυνε τον εαυτό της από το φίδι. *Sss. Heeh!* Μετά έστρεψε το βλέμμα της προς αυτό. Καμένο από την λάβα, βυθίστηκε σιγά-σιγά μέσα στο καυτό υγρό λιωμένης πέτρας.

Η Λάρα τράβηξε το σχοινί, για να πάρει το στιλέτο που βρισκόταν στο τέλος του σχοινού. Χαμογέλασε και έβγαλε το μαχαίρι από το σχοινί. Η Λάρα είδε προς τα κάτω, την λάβα να εξαφανίζεται. Πολύ σύντομα, είχε εξαφανιστεί όλη και ξαναεμφανίστηκε η ζούγκλα. Η Λάρα τσούλησε από το αναρριχητικό φυτό και προσγειώθηκε με ασφάλεια στο έδαφος. Κατευθύνθηκε προς την μπροστινή πόρτα. Υπήρχε μια μικρή τρύπα στον τοίχο, κοντά στην πόρτα. Η Λάρα έπιασε το στιλέτο και αναστέναξε.

«Ελπίζω, ότι τώρα θα γλιτώσω από αυτήν την παγίδα θανάτου!»
Φώναξε η Λάρα.

«Α όχι,» απάντησε μια φωνή, «δεν θα πας πουθενά.» Η Λάρα γύρισε πίσω της και αναστέναξε ξανά. Ο Βον Κρόι στεκόταν από πίσω της.

«Τι εννοείς;» Ρώτησε η Λάρα.

«Θέλω αυτό το μαχαίρι!» Απαίτησε και όρμησε μπροστά. Η Λάρα πήδηξε πάνω του και έκανε μια ανάποδη τούμπα.

«Δώστο μου!» Έσκουξε αυτός. Η Λάρα κοίταξε γύρω στο δωμάτιο. Ένα αναρριχητικό φυτό υπήρχε στο έδαφος. Η Λάρα το άρπαξε γρήγορα και τον περίμενε να τρέξει προς το μέρος της.

«*Ooof!*» Γρύλισε, καθώς έτρεχε προς αυτήν. Η Λάρα έδεσε, γρήγορα, το σχοινί γύρω από τους καρπούς και αστραγάλους της. Ο Βον Κρόι παιδεύτηκε για λίγο, ώσπου στο τέλος παραιτήθηκε και έμεινε ακίνητος. Η Λάρα τον κοίταξε, ακόμα ξαφνιασμένη από την εμφάνισή του.

«Δεν ήξερα ότι θα με επισκεπτόσουν,» του είπε η Λάρα.

«Για ποιό πράγμα μιλάς;» Απάντησε. «Η θεία σου Κόρτζι με έκανε να έρθω.» Η Λάρα ανατρίχιασε. Άμα υπήρχε ένα πράγμα που φοβότανε, δεν ήτανε άλλο παρά η θεία της.

«Η θεία μου; Από που την ξέρεις;» Ρώτησε η Λάρα. Ο Βον Κρόι αναστέναξε.

«Δουλεύουμε μαζί σ' αυτό εδώ. Ήθελε να έρθω και να σου κλέψω όλα σου τα αντικείμενα. Τότε, θα τα πουλούσαμε και θα μοιραζόμασταν τα κέρδη.» Αποκρίθηκε αυτός.

«Λοιπόν,» απάντησε η Λάρα, «δεν υπάρχει περίπτωση να πάρεις κάποιον από τους θησαυρούς μου.» Στράφηκε προς την πόρτα.

«Λάρα;» Είπε ο Βον Κρόι. Αυτή γύρισε και τον κοίταξε στα κατάμαυρα μάτια του.

«Υπάρχει κάτι που η θεία σου ήθελε να σου πω προτού έφευγα με τους θησαυρούς.»

«Αλήθεια; Τι;» Ρώτησε η Λάρα.

«Ήθελε να σου πω, ότι ήταν πάντα πολύ ζηλιάρα με σένα. Σιχαινόταν που έπαιρνες τα πάντα. Την έπαυλη, τα χρήματα, τα ανεκτίμητα αντικείμενα. Ήθελε να σου ψιθυρίσει στο αυτί, ότι θα σου την έφερνε κάποια μέρα και θα σε έκανε να πληρώσεις για ότι δεν άξιζες.»

Η Λάρα ανατρίχιασε. Η θεία της *πραγματικά* την τρόμαζε!

«Αυτό δεν θα συμβεί.» Απάντησε η Λάρα. Γύρισε πίσω προς την πόρτα και έβαλε το στιλέτο μέσα στην τρύπα. Η πόρτα άρχισε να ανοίγει και ένα έντονο φως έλαμψε, αναγκάζοντας την Λάρα να καλύψει τα μάτια της. Ξαφνικά, μια σκιά εμφανίστηκε κατά το άνοιγμα της πόρτας. Η Λάρα την κοίταξε, με τα μάτια της γεμάτα φόβο. Δεν είχε χρόνο να κουνηθεί. Η σφαίρα πέρασε μέσα από το κεφάλι της Λάρα. Έπεσε κάτω, χάνοντας τις αισθήσεις της για λίγο. Η σκιά πλησίασε την Λάρα, και αυτή άνοιξε τα μάτια της. Η θεία της στεκόταν μπροστά της. Χαμογέλασε, καθώς τα μάτια της Λάρα έκλεισαν, και όλα σκοτείνιασαν.

«*Uh huh uh huh uh huh.*» Η Λάρα τινάχτηκε πάνω και έκατσε στο κρεβάτι. Ιδρώτας κυλούσε από το πρόσωπό της και οι πιτζάμες της είχαν κολλήσει στο υγρό της δέρμα. Κούνησε το κεφάλι της και έτριψε τα μάτια της. Μετά αναστέναξε. Στο χέρι της κρατούσε σφιχτά το φυλακτό του Horus. Όλα ήταν ένα όνειρο- ή μήπως όχι;...

Lara's Mansion – Death Trap?

Copyright © 2001 by Katie Fleming

Tomb Raider and Lara Croft

Copyright © by Core Design and Eidos Interactive